

изворы за печалбѣ. *Л. Д. 1870 р. 108.* Сѣкий день са изнамѣрвахъ новы удовольствія за да ми направятъ живота поусладителенъ. *Т. 294.*

Изнамиратель *с. м.* позбрѣтатель: Смѣлы издирвачи и честны изнамиратели. *Л. Д. 1874 р. 147.*

Изнапѣж са *ил. св.* **Изнапѣвамъ са** напѣюсъ, напѣваюсъ: (*о многихъ*): Пощо ся мало изнапѣж—Починахъ злж вечеръ поганцы! *Гн. 60.*

Изнаправѣж *ил. св.* понадѣлаю, понастрою: Изнаправила сж прѣминѣлжтж годинѣ още 5 новы кръчмарници. *Л. Д. 1871 р. 246.*

Изнапредѣ нар. напередѣ: И казвамъ ви оште изнапредѣ. *Тб. 37.*

Изнародѣж *ил. св.* лишу народности: Дали неще гы изнароди Гръцкое лукаво священство и новая пропаганта Еллинизма, ако ся мы не събудимы? *Гн. 278.*

Изнаучѣ са *ил. св. возвр.* выучусь: И сѣ учи, с' изнаучи, Сѣ сторило лудо гяче. *М. 580.*

Изневѣренъ *пр.* обманутый: Хаджи Михаль, изневѣренъ отъ кандійскія Гръцы, быде абие забиколенъ отъ 12000 турцы. *Гн. 231.*

Изневѣрешки *нар.* съ изумленіемъ: Изневѣрешки и ненадано гядате да искочи на небе-то една голѣма звѣзда съ опашкѣ като метлѣ и съ огненнѣ распрѣснѣтж косж. *Л. Д. 1872 р. 106.*

Изневѣрѣж *ил. св.* **Изневѣрювамъ** измѣню, измѣняю. **Изневѣрѣж са** потеряю довѣріе другъ къ другу, отступлю отъ вѣры: Нѣкогы ходяше вѣра, че кой-то има срьдце, като на гѣлжбѣ, обычатъ го сячкы. Сетнѣ, кога хора-та ся изневѣрихж, истѣлкувахж на опакы тия думы. *Р. 16.* Нѣкои Христени са сжгласили да са оставятъ отъ вѣра-та си, други казали че са сжгласяватъ да изгубятъ сячко, а не да са изневѣрятъ. *Л. Д. 1876 р. 179.*

Изневидѣж са *ил. св. возвр.* исчезну изъ виду, пропаду: Като изрѣче тѣзи думы, врачка-та изневидѣ ся отъ прѣдѣ имъ като блѣскавица. *Х. I, 194.* „Изневидѣ ся оттука, незнайна гидіо! Що щещѣ тука у Арабска земя, Да отнимвашъ Арабскы-тѣ робѣ?“ *Ч. 289.*

Изнемогѣж Изнемощѣж *ил. св.* **Изнеможѣвамъ Изнемощѣвамъ** *ил. дл. 1)* *Въ ср. знач.* изнемогу, изнемогаю: Вы и безъ туй сте изнемощѣли и отслабали (*ohne Athem und Kräfte*). *Э. Г. 53.* Тѣло-то ѣ изнемощѣло. *Р. 53.* Подновяваніе мѣста-та на изсѣхналы или изнемощялы чокуре (кютюцы), *Л. Д. 1870 р. 182.* Но сега той бѣше изнемощялъ. *Л. Д. 1875 р. 150.* *2)* *Въ дѣйств. знач.* сдѣлаю, дѣлаю немощнымъ: Піянството губи и много губи народѣтъ ни, като отравя и изнемощява силата на напѣдѣкѣтъ си. *Зк. 88.*